

Ocvlvs, Hoc Est: Fvndamentvm Opticvm

Scheiner, Christoph

Freiburg i. B., 1621

Cap. XI. Quæst. 8. Quare in medio conuexi vitri nebula, in margine iris
apparet?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71258](#)

Nunquid alijs radijs Sol in chartam, alijs in oculum accedit? Neutquam, sed ijsdem utrobique excipitur. Fit autem hoc ideo, quia Retina se habet ut charta, & quæc eidem in dextram partem veniunt, sunt in sinistra obiecti, & contra, hinc cum Solaris radiosæ pyramidis decussetur semel tantum, accedit ut oculus in statu recto videat, quod charta depictum habet in euerso.

Horum omnium rationem nullam assignare possunt, qui visionem Araneæ aut Crystallino tribuunt. imò Refractionis tyrranide, obiectum non maius sed minus videbunt, uti suo loco satis demonstrabitur.

CAPUT X.

Quare Solis totius in chartam profusi, modica tantum pars in longo præsertim tubo, ab oculo comprehenditur?

Qvia radij à lente concava diuaticari, nimia sua diuersione Corneam & reliquas tunicas non assequuntur; ut sensum efficiant; & hinc nil repræsentant. Ex eodem fundamento rationem redde, cur integrum quasi hemisphærium in vitrum conuexum allabatur, & in eodem refringatur, tantum tamen nō compareat, in vitro concauo. Ratio à priore, quia radij transmissi & refracti, ad latera mox diuerterunt, ob breuiorem concentrationem, ex refractione obliquiore ortam, &c. & sic in communī & ordinato suo concursu Retinam non attigerunt, sed eundē extra illam collocarunt. ubi autem communis omniū obiecti pūctorum in unum aliquam basin proiectio ordinata in sensorium non venit, illuc vera aliqua & rectè coordinata sensio expectari nō debet.

CAPUT XI.

Quare in conuexis plerumque circa centrū aliqua rotunda nebula, circa marginem commixta quædam annulorum lucidorū, iridum, &c. congeries appetit?

IIIa

Illa nebula est vitri portio, per quam ab obiecto traiecti radij concussum breuissimum ante Retinam habent; ideoq; non abstergitur ista macula, quæ umbra potius est, nisi concauis acutissimis; hæc enim radiorum illorum congressionem distendunt, & in Retinam ipsam educunt, vnde etiam tubi in talibus casibus sunt amplius diducendi. &c.

Marginalis confusio, est à radijs lateralibus, qui sese in Corneam & alios humores malignè, & eo quo possunt modo intridunt &c. Sed hæc tantum delibo hic; nam tubus Opticus, omnia minutatim enucleabit.

CAPUT XII.

Quare Suffusio oculorum omnia obiecta simili colore tingit?

Qua visio sit in Retina. Cum enim Visio non fiat absque lucis atque coloris dignotione in parte sentiente facta, lux autem, ut rectè, ait Vitell. l.3. prop. 59. & Ahazen. l.2. pr. 18. comprehendatur à visu ex illuminatione corporis sentientis, & color ex alteratione formæ eiusdem corporis sentientis, & eius coloratione, & albedo ex dealbatione similiter substantiarum sentientium; quæ omnia non aliter fiunt, quam speciei in oculum aduentu, quæ species & luce & colorum simulachris, quibus lux imbuitur, constat; idcirco quando Suffusio oculi in Aranea contingit, omnes etiam species transentes, illius colore afficiuntur, vel rectius, ipsamet Aranea sui coloris speciem accessu lucis exteriori in Retinam affricat; vnde sit, ut reliquæ occupatum hospitiū ingressæ, repullam ferant, haud aliter atque obtento ante oculum vitro colorato fieri solet. Sed dicent Crystallini humoris propagnatores, id eo fieri, quod humor Crystallinus, suo hospite contentus, reliquis audientiam & obsequium detrectet. At contra est ex Philosopho; quod sensibile supra sensum positum non efficiat sensationem: quod ipsi negare debent; nam suffusio illa ab oculo sentitur, alias enim non omnia simili colore praedita esse crederet: